

serne ogsaa godt kunde sælge Værdipapirerne igen og belaae dem, og at saa Sparekassenspektøren derefter maatte fastsætte et Tidspunkt, indenfor hvilket den rette Tilstand skulde være retableret. Jeg er gaaet med til Ændringsforslaget, fordi jeg ikke har villet lægge Sagens Gennemførelse Hindringer i Vejen. Men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at den Art. Bestræbelser ikke er i Sparekassernes Favør. Thi det, som skal opnaas, er jo netop Befolkningens fulde Tillid til Sparekasserne, og at den skulde have større Tillid til Sparekasserne end til Bankerne, kan kun opnaas, naar den ikke blot tror, men ved, at Sparekassernes Pengeanbringelsesmetode er forskellig fra Bankernes. Det ærede Medlem vil give mig Ret i, at ude omkring i Landet vil det saa godt som ikke være muligt for nogen Lægmand at se Forskellen paa, hvorledes en Sparekasse og en Bank anbringer sine Penge. Naar man er kommet saa vidt, at det er øjensynligt for alle, at der er en Forskel, at man i Sparekasserne udelukkende tager Hensyn til Soliditeten, udelukkende indskrænker sig til første Klasses Anbringelser, skal det nok vise sig, at der er saa mange Mennesker, som først og fremmest lægger Vægt paa, at deres Penge staa sikkert, at Sparekasserne ikke vil komme til at mangle Penge — hvad de for Resten heller ikke gør nu. Jeg gad vide, hvad de vilde bruge de Penge til, det har vi overhovedet ikke hørt noget om.

Det ærede Medlem (Jørgen Jensen) omtalte den Trolddomsevne, som visse Bankfunktionærer skulde være i Besiddelse af. Jeg maa ganske slutte mig til det ærede Medlem i hans Forundring over, hvad der har kunnet præsteres i Aalborg, eller hvad der kunde præsteres i Roskilde og overhovedet, hvad der er præsteret. Men det ærede Medlem henregner da formentlig ikke disse „Evner“ til Bankernes Forrettigheder? Det ærede Medlem vil dog ganske sikkert erindre ogsaa tilsvarende Katastrofer i andre Arter af Pengeinstitutter, og det forekommer mig at være ildt anbragt at stille det ene op mod det andet i denne Forbindelse. Vi skal heller ikke samles i en alvorlig Beklagelse af den ringe Ansvarsfølelse, vi saa ofte træffer rundt om i vore Pengeinstitutter, desværre baade i Banker og Sparekasser, og jeg takker for det ærede Medlems Tilslutning til den Foranstaltning, Regeringen har truffet overfor Banken i Aalborg. Og jeg kan sige det ærede Medlem, at undertiden kommer man ikke i rette Tid i

Tanker om, hvad man burde gøre; hvis man var kommet i Tanker om det, var det meget muligt, at Regeringen ogsaa kunde have foretaget skrappere Foranstaltninger i Roskilde, end den gjorde, omend Regeringen jo ingenlunde lod den Sag hengaa uden Opmærksomhed, men gjorde, hvad den kunde, for at bidrage til at skabe Indskyderne det bedst mulige Resultat. Men deraf følger jo ikke, at Roskilde-Affæren dermed er ude af Verden. Tværtimod, den nu foreliggende Sag i Aalborg vil ganske sikkert ogsaa give Anledning til yderligere Undersøgelse af Roskilde-Sagen.

Det ærede Medlem (Jørgen Jensen) omtalte Forskellen mellem Administrationsudgifterne i en Bank og i en Sparekasse, talte om, hvorledes en Bank med 6 Mill. Kr.s Balance har langt større Udgifter end en Sparekasse med 6 Mill. Kr.s Balance, som om disse Forhold overhovedet kunde sammenlignes, som om ikke Omkostningerne ved og Ulejligheden med at administrere en Bank, naar det er en rigtig Bank, i Forhold til at administrere en Sparekasse, naar det er en rigtig Sparekasse, nødvendigvis maa staa i modsat Forhold til hinanden. Det ærede Medlem behøver blot at se paa, hvorledes Omsætningstallene fordeler sig, saa vil han forstaa, at der er en meget betydelig Forskel. Det ærede Medlem skulde slutte sig til de øvrige Kræfter, som er i Bevægelse for at skabe en virkelig Søndring mellem Banker og Sparekasser, ved at give sin Tilslutning til de Bestemmelser, der her er foreslaaede. Jeg paastaar ikke, at naar vi vedtager Sparekasseloven og Bankloven, saaledes som de nu er foreslaaede, er alt i Orden, og saa er Adskillelsen fuldbyrdet. Jeg hører til dem, som er meget ængstelige for at gribe brutalt ind i bestaaende Forhold, men jeg tør hævde, at hvis den Retning, som er angivet i de to Lovforslag, bliver fulgt loyalt saavel fra Sparekassernes som fra Bankernes Side, vil man i Løbet af forholdsvis faa Aar opnaa en Adskillelse mellem Bank- og Sparekassevirksomhed, som vil være betryggende, og som navnlig vil være betryggende i den Retning, at den vil lukke Publikums Øjne op, saa at det bliver øjensynligt, hvad der er Banker, og hvad der er Sparekasser. Men der gaar i det ærede Medlems Bemærkninger en Understrøm af Fjendskab mod Bankvirksomhed i det hele taget, og jeg kan ikke tro andet, end at dette Fjendskab ikke hviler paa Indsigt, men tværtimod paa en fuldkommen Mangel paa Indsigt i